

сж толкова безформени и грозни. Аптекаршата — мършава и черна възрастна жена, съсбръчкана кожа и посивѣли, но червени въ коренитѣ коси. Другата — млада, бѣла, цѣла космата, съ увиснали гърди, и коремъ надипленъ и смъкнатъ. Само детенцето — крѣхко, розово като фарфоръ, приличаше на чудесна гола кукличка. Дветѣ дами се спогледаха преди да се настанятъ, казаха си нѣщо шепнишкомъ, потърсиха съ очи дали нѣма друго свободно мѣсто, и най-после, съ недоволни, остри лица, седнаха. Презъ всичкото време докато се миеха, тѣ хвърляха бързи, враждебни погледи къмъ младата жена, която забелязваше това, и съвсемъ спокойно продължаваше да ги оглежда цѣли. Тя познаваше твърде добре съпружитѣ и на дветѣ. Тоя, който бѣше долу винаги тежъкъ, неразговорчивъ, съ шумно похотливо дишане, съ едри пари въ единия джебъ на панталонитѣ, а въ другия, верижка съ купъ раздрѣнкани ключове. Той бѣше щедъръ, внимателенъ, ней бѣше дори приятенъ. Аптекарьтъ — поприведенъ, плѣшивъ, мазно-усмихнатъ, съ неприятно меки и топли ржце, които миришѣха на болница,